

Ontwikkeling van de Islamitische fiqh

[nederlands - dutch - الهولندية]

Sheikh Muhammed Salih Al-Munajjid

vertaling: AlMutaqqun.tk

revisie: Yassien Abo Abdillah

bron: islamqa.com

2014 - 1435

IslamHouse.com

كيف تطور الفقه الإسلامي؟

« باللغة الهولندية »

الشيخ محمد صالح المنجد

ترجمة: AlMutaqqun.tk

مراجعة: ياسين أبو عبد الله

المصدر: islamqa.com

2014 - 1435

IslamHouse.com

In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle

Tijdens het leven van de profeet (vz mh) ontvingen de moslims de regels van de Islam direct van hem. De Qur'aan kwam neer als een onderwijzer, leider en mufti, zoals Allah heeft gezegd (interpretatie van de betekenis): Zij vragen jou om een fatwa. Zeg (O Mohammed): "Allah geeft jullie een fatwa over de Kalalah (hij of zij die geen vader en kind achterlaat als erfgenamen... ? [an-Nisa, 4:176])

En het kwam om zaken uit te leggen waar de profeet (vz mh) en zijn metgezellen onzeker over waren, zoals in het verhaal van de vrouw die de profeet (sallallahu alaihi wa salaam) vroeg over haar man die van haar scheidde door zihar (een jahili vorm van scheiding waarbij de man tegen zijn vrouw zegt: "Jij bent voor mij als de rug van mijn moeder?"), als gevolg waarvan het eerste vers van soerat al-Mujadilah werd geopenbaard.

De profeet (vz mh) stuurde een paar van zijn metgezellen om de nieuwe moslims te leren hoe ze moesten aanbidden en om hen wettelijke uitspraken (fatwas) te geven. De profeet (vz mh) stond hen een bepaalde ruimte toe in het begrip van de teksten van de shari'ah om hun

interpretaties vervolgens goed te keuren of te corrigeren. In de tijd van de Profeet (vzmh) gaf een aantal van de Sahabah fatwas uit. Sommige van de geleerden hebben gezegd dat het er veertien waren maar in feite waren het er meer dan dat. De Profeet (vzmh) was de imam (leider) en onderwijzer van de mensheid en in die tijd spraken de mensen correct Arabisch dus waren er weinig verschillen in interpretatie en de verschillen waren erg klein. De dood van de Profeet (vzmh) werd als een groot verlies voor de ummah beschouwd omdat ze hun leider, gids en perfecte voorbeeld verloren hadden.

Het is overgeleverd dat Anas ibn Malik gezegd heeft: “Na de dood van de Boodschapper van Allah (vzmh), zei Abu Bakr tegen Umar: “Laten we naar Umm Ayman gaan en haar een bezoek brengen zoals de Boodschapper van Allah (vzmh) dat gewoonlijk deed. Toen ze bij haar kwamen, huilde ze en ze vroegen aan haar: “Waarom huil je? Wat bij Allah is, is beter voor Zijn Boodschapper (vzmh). Ze zei: “Ik huil niet omdat ik niet weet dat hetgeen wat bij Allah is beter is voor Zijn Boodschapper (vzmh). Ik huil omdat de openbaring vanuit de hemel tot een einde is gekomen. Ze bracht hen tot tranen en ze begonnen met haar mee te huilen. (Overgeleverd door Muslim 2454). Maar de Profeet (vzmh) overleed niet totdat de religie voltooid was.

Een van de kenmerken van deze religie, die in de tijd van de Profeet (vzmh) volmaakt werd, was dat het eigenschappen omvat die het kwalificeren om voort te bestaan tot het eind der tijden.

Daarom bleef deze religie en het begrip ervan aan na de dood van de Profeet (vzmh) en het zal volharden tot de Dag der Opstanding. Na de dood van de Profeet (vzmh) volgden de mensen zijn leiding en de leiding van de rechtgeleide khalifahs die hem volgden. Abu Bakr (radiAllahu anhu) oordeelde gewoonlijk onder hen en gaf fatwas aan hen gebaseerd op wat hij in de Qur'aan en hadith gevonden had. Als hij geen antwoord kon vinden, vroeg hij aan de moslims: "Die-en-die kwestie is aan mij voorgelegd, weten jullie of de Boodschapper van Allah (vzmh) een oordeel heeft geveld over een dergelijke kwestie? Dan zou een groep van hen wellicht naar hem toekomen waarvan iedereen zei dat de Boodschapper van Allah (vzmh) er een oordeel over had geveld. Dan zou Abu Bakr zeggen: "Geprezen zij Allah Die ervoor gezorgd heeft dat er mensen onder ons zijn die dingen van onze Profeet onthouden hebben. En als hij niet in staat was om een sunnah te vinden die van de Boodschapper van Allah (vzmh) was overgeleverd, dan verzamelde hij de leiders van de mensen en de beste onder hen en als zij het ergens over eens waren dan zou hij volgens datgene oordelen.

Umar (radiAllahu anhu) deed hetzelfde nadat Abu Bakr was overleden.

Na de uitbreiding van het islamitische grondgebied, verspreidden de Sahabah (radiAllahu anhum) zich over verschillende gebieden als onderwijzers en mujahidien. Een ieder van hen gaf fatwas uit in overeenstemming met wat hij wist van de Qur'aan en Sunnah of de handelingen van Abu Bakr of Umar of de conclusies waar zijn eigen ijtihad hem toe leidde. Er waren meer dan honderd muftis onder de Sahabah en zoals Ibn al-Qayyim zegt gaven zeven van hen vele fatwas uit. Dit waren: Umar ibn al-Khattab, Ali ibn Abi Talib, Abd-Allah ibn Mas'ood, Aishah Umm al-Muminien, Zayd ibn Thabit, Abd-Allaah ibn 'Abbas en Abd-Allah ibn ,Umar (radiAllahu anhum).

Umar (radiAllahu anhu) en zijn zoon en Zayd ibn Thabit (radiAllahu anhum) waren in Medina en veel van hun studenten werden geleerden, zoals Salim ibn ,Abd-Allah ibn,Umar, Nafi' en anderen. Hun kennis werd doorgegeven aan de zeven fuqaha, en uiteindelijk aan Imam Malik ibn Anas al-Asbahi.

Ibn Mas'ood en , 'Ali waren in Kufa en een aantal van de Tabi'ien leerden van hen, zoals, 'Allqimah, al-Aswad,

Masrooq, Shurayh al-Qadi, Silah ibn Zafar en vele anderen, totdat die kennis Imam Abu Hanifah al-Nu'maan ibn Thabit bereikte.

Fiqh en kennis verspreidden zich door de ummah van de metgezellen van Ibn Mas'ood, de metgezellen van Zayd ibn Thabit, de metgezellen van 'Abd-Allah ibn Umar en de metgezellen van 'Abd-Allah ibn 'Abbas. Dat gebeurde respectievelijk in Kufa, Medina en Mekka. Deze Tabi'ien gaven fatwas uit wanneer de grootste Sahabah aanwezig waren, en zij gaven hun toestemming om dat te doen.

Ibn Umar zei bijvoorbeeld over Sa'id ibn al-Musayyib: "Hij is één van de muftis of één van degenen die gevolgd moeten worden."

En hij zei over hem: "Als de Profeet (vznh) hem had gezien, zou hij blij met hem geweest zijn

Via deze mensen verspreidde kennis zich wijd en zijd. Toen de ahadith verzameld werden in boeken en het aantal studenten dat zichzelf bezighield met het memoriseren en opschrijven hiervan toenam, verspreidde kennis zich over de wereld. De meeste mensen waren religieus toegewijd en bewust en dit verhinderde iedereen van het spreken zonder kennis of het beweren een geleerde te zijn wanneer hij niet gekwalificeerd was om zichzelf zo te beschrijven. Toen raakten verschillen wijdverspreid en mensen raakten

betrokken op het gebied van kennis terwijl het beter was geweest als ze zich ervan afgehouden hadden. Maar met de wijsheid van Allah was de religie geordend en bewaard door imams waarvan de ummah overeengekomen was dat ze leiders waren en kennisrijk waren en dat ze het uiterste niveau van kennis over regels en fatwas hadden. Allah zorgde ervoor dat ze bekend werden en dat hun deugdzaamheid zich over de wereld verspreidde.

Studenten kwamen bijeen om te leren en te studeren en hun meningen werden verzameld in boeken. De meningen van de Sunni-wetscholen die de waarheid van de Qur'aan en Sunnah volgden en die vernieuwingen in de religie (bid'ah) afwezen, in overeenstemming met wat overgebracht was door de studenten van de grote imams, werden geregistreerd in overeenstemming met wat overgebracht was door de studenten van deze grote geleerden, zodat de meningen van elke imam een madhhab werden die gevolgd wordt.

De bekendste van deze madhhabs vandaag de dag zijn er slechts vier: de Hanafi, Maliki, Shafa'i en Hanbali wetscholen. De volgelingen van deze madhhabs zijn het over de meeste zaken eens en over de belangrijkste kwesties van de religie, en de verschillen in interpretatie en in het bewijs dat hen bereikt heeft, hebben te maken met kleine kwesties. Ze volgen allemaal iets goeds, moge

Allah genade met hen hebben. Toen heeft elk van deze madhhabs zich ontwikkeld wat te lang zou duren om hier uit te leggen, totdat dingen werden zoals ze nu zijn, waar elke madhhab boeken heeft die zijn kwesties bevatten en methodes om uitspraken af te leiden en bewijs te interpreteren. Onder de imams zijn er alhamdulillah mujtahids die uitspraken kunnen voortbrengen over eigentijdse gebeurtenissen en kwesties doormiddel van het begrip dat Allah aan hen heeft verleend, door gebruik te maken van ijtihad, qiyaas (analogie), de principes van de doelstellingen van de shari'ah, de uitspraken van voorgaande geleerden en de principes van usul al-fiqh. Fiqh is dus een rijke discipline gebleven die alle kwesties van het leven bevat waar de moslim over moet weten.

In alle tijden is er iemand die de juiste weg toont, gebaseerd op bewijs, iemand die de waarheid herkent betreffende een bepaalde kwestie en die weet hoe hij de juiste conclusie moet bereiken. De geleerden konden het niet eens worden over iets wat niet correct is, dus is kan de ummah geen valsheid volgen. We vragen Allah om ons Zijn religie te laten begrijpen en om ons te zegenen met kennis en rechtschapen daden. En Allah weet het het beste.

Voor meer informatie zie: Al-Fikr al-Sami fi Tarikh al-Fiqh al-Islami en Tarekh al-Fiqh al-Islami door Umar ibn Sulaymaan al-Ashqar.

En Allah weet het het beste